

[Kristian Nygaard.]

vi her behandler, har allerede været behandlet i to Rigsdagssamlinger i Landstinget, og hvis Folketinget vilde fortsætte Rotte-lovsarbejdet i samme Tempo, som det er sket i det andet høje Ting, vilde det nok være tilfredsstillende for Rotterne, men sikkert til stor Gene for Folkets Økonomi og Sundhed.

Den materielle Skade, Rotterne forvolder, er sikkert langt større, end de fleste aner, men hvis det kun drejede sig om økonomiske Tab, kunde man vel egentlig godt være bekendt at indtage det Standpunkt, at det da endelig maatte blive en Privatsag, om Folk vilde holde Rotter; for selv om jeg godt ved, at visse Ejendomme kan blive plaget af Rotter, uden at man afgjort kan sige, at det er Ejerenes Skyld, er det alligevel saaledes, at enhver Husejer kan gøre meget til, at Opholdet bliver saare lidet tiltrækkende for Rotterne, saa hvis de endelig kommer, forsvinder de snart igen. Men hele Spørgsmaalet rækker langt videre, naar vi tager de sundhedsmæssige Hensyn med i vor Bedømmelse. Efter de Oplysninger, der i saa Henseende er givet i det andet høje Ting og gentaget ret grundigt her i Dag af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, forekommer det mig at være paa høje Tid, at Rottetkrigen, der nu skal omfatte hele Landet, bliver ført og ført paa en saadan Maade, at Kampagnen lykkes, saa at vi kan blive befriet for den modbydelige Smittefare, disse ækle Dyr fører med sig, og samtidig undgaar vi saa den økonomiske Skade.

Det glæder mig, at Lovforslaget er affattet saaledes, at alle Grundejere er forpligtede til at deltage i den Udryddelseskampagne, der nu skal iværksættes over for disse Skadedyr, ligesom jeg anser det for heldigt, at Arbejdet kan foretages enten gennem kommunale Foranstaltninger eller i Samarbejde mellem Kommune og Grundejere. Derimod føler jeg mig ikke saa sikker paa, at den Bestemmelse vil faa nogen videre Betydning, der findes i § 3, Stk. 3, der paalægger Grundejerne at foretage saadanne Foranstaltninger med Hensyn til Sikring af deres Ejendomme og disses Renholdelse, at Rotternes Livsbetingelser paa Ejendommene indskrænkes mest muligt; og naar det lidt længere nede i samme Stykke — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne have Lov at citere et Par Linier — hedder: „Kommunalbestyrelserne overvaager, at Grundejerne opfylder de dem i saa Henseende paahvilende Forpligtelser, og kan, hvor dette

skønnes nødvendigt, meddele Grundejerne Paabud om at udføre de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger“, saa forekommer det mig i hvert Fald, at et saadant Arbejde, hvis det virkelig skal udføres, kan være lige generende for begge Parter, uden at der er Grund til at tro, at det vil faa videre Betydning for selve Kampens Udfald.

De økonomiske Betingelser kan jeg give min Tilslutning, og det vil sikkert faa stor Betydning, at der ansættes en Rottetekonsulent, som vel maa blive en Slags Overgeneral i den kommende Rottetkrig.

Med disse Ord skal jeg paa Det radikale Venstres Vegne udtale Haabet om, at Folketinget maa enes om i denne Samling at faa vedtaget Rotteloven, saa Kampen kan komme i Gang.

Hartel: Jeg er ogsaa Tilhænger af, at der indledes en rationel Krig imod Rotterne. Jeg ser ikke rettere, end at der efter det her foreliggende Lovforslag kan føres en effektiv Kamp imod Rotterne. Der er dog visse Bestemmelser, som vi for vort Vedkommende maa tage et Forbehold over for, i det mindste da indtil jeg har hørt den højtærede Ministers Udtalelser her i Salen.

Der er først Bestemmelsen i § 3, 3die Stykke, hvorefter det søges gennemført, at man kan paalægge Grundejerne at foretage saadanne Foranstaltninger med Hensyn til Sikring af deres Ejendomme og disses Renholdelse, at Rotternes Livsbetingelse paa Ejendommene indskrænkes. I § 4 foreskrives det videre, at Kommunalbestyrelsen — som den ærede radikale Ordfører ogsaa nævnte det — er berettiget til at lade saadanne Foranstaltninger foretage for Grundejernes Regning og i det hele taget have Tilsynet med det. Her opstaar da to Spørgsmaal — det var det, den radikale Ordfører omtalte — nemlig det Spørgsmaal, om Tilsynet bliver effektivt, og det andet, at de Omkostninger, der da kan blive Tale om for den enkelte, kan blive for byrdefulde, idet der maa tages Hensyn til, at Rotterne jo ikke er saadan et fast Tilbehør til bestemte Ejendomme; Rotten er et Vandredyr, som snart opholder sig et Sted og snart et andet. Da vil en Grundejer tilfældigt kunne komme ud for Udgifter, som retteligt burde paalignes alle. Det er en af de Anker, jeg har imod Lovforslaget, at det ikke ses klart, hvorledes man kommer ud over den Vanskelighed, der er paa dette Punkt. Bestemmelserne om, at Enkeltpersoner, der tilfældigt er Værter for Rotterne, skal betale Omkostningerne, synes